

Etelän Hetelmät melontavaellus (Lohja – Hanko) 2006

Kavtsin Suomi Päästä Päähän sai kruununsa

Ulla Saran ideoima kolme vuotta, yhdeksän etappia ja yksitoista viikkoa kestänyt Suomi Päästä Päähän retkisarja päättyi, kun viimeinen etappi melottiin 5-11.8.2006 Lohjalta Hankoon tyvenessä ja aurinkoisessa säässä. Tälle Etelän Hetelmät vaellukselle osallistui 14 melojaa. Heistä viisi: Pauli Aaltonen, Ripsi Leppälä, Eila Nokelainen; Maija Vainio ja Marjatta Varis osallistuivat kaikille etapeille. He ovat siis vaeltaneet yhteensä 11 viikkoa ja reilut 2000 kilometriä Nuorgamista Hankoon. Voidaankin todeta, että täytyy olla eläkkeellä tai vähintään valtion palveluksessa, jotta tämä onnistuu.

Etelän Hetelmät oli mielenkiintoinen kokonaisuus järviä, jokea ja merta. Niinpä matkalla oli kalustoa myös avokanooteista yksikkö- ja kaksikkokajakkeihin. Mustionjoen maataipaleiden varalle mukana oli myös kanoottikärryjä laidasta laitaan. Oman mausteensa toivat sekä vesihuolto että majapaikat täällä Ruuhka-Suomessa. Ensimmäinen hoidettiin tarpeeksi suurilla vesiastioilla. Majapaikat löytyivät partiomajan rannasta, koulun asuntolasta, leirintäalueelta, hostellin pihasta sekä Hangon keskustasta Regattarannalta. Antoisimmat kohteet matkalta olivat ehdottomasti Mustionlinna opastuksineen, Tvärminnen eläintieteellinen asema herkkuineen ja Hauensuoli nimi- ja vaakunakaiverruksineen, joista vanhimmat ovat 1400 luvulta. Muita kohteita matkalta olivat: Korbuddenin kalliot, Junkarsborg, Billnäs, Tammisaaren luontokeskus ja luonnonpuistoalue, Hangon rintamamuseo ja Lappohjan ranta.

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Kolme vuotta sitten lukkoon lyöty retkiajankohta osoittautui aurinkoiseksi ja ennen kaikkea kesän tuulettomimmaksi. Ainoastaan viimeisenä päivänä Hankoniemen kärkeä kiertäessämme saimme noin 6 m/s puhaltaneelta tuulelta muistutuksen siitä, että välillä keinuttaakin. Matkaa vaellukselle kertyi maasiirtymineen noin 120 km, joka taittui leppoisissa merkeissä. Ehkä yhdeksi vaelluksen teemaksi muodostui se, että meloimme hieman vähemmän ja nautimme sitäkin enemmän.

Viikon vaellukselle mahtuu mukaan myös kommelluksia. Tässä niistä muutamia:

- Puhjenneen kanoottikärryn renkaan korjaus onnistui Seppo Mikkosen avustamana hyvin, mutta korjauspurkin kolmas ohje vaati soveltamista. ”Aja 10 - 15 km matka maksimissaan 50 km vauhdilla.”
- Porukan vetäjän kömmähdyksen seurauksena osan maataival venyi tuplamittaiseksi ja he joutuivat "laskeutumaan" vesille Suomi meloo tapahtumastakin tuttua virallista laskupaikkaa. Kommentit laskupaikasta eivät ole julkaisukelpoisia.
- Ei kannata syödä keksiä ja kömpiä kajakkiin yhtä aikaa. Voi huomata istuvansa merenpohjalla.
- Mikäli tanssilavan vesihanasta ei tulekaan vettä, kannattaa ottaa yhteyttä lähimpään VPK:hon.
- Jos ei halua penkoa jätelavaa, niin ei kannata unohtaa melontatossuja roskiksen päälle kuivumaan.
- Kuuleman mukaan myös naisten saunaan linnoittautunut ulkomaalaisperhe sai tutaa naisiltamme. Daamit menivät raamit kaulassa sisään ja partavaahdon ja pikaisesti asetellun pyyhkeen takaa soperteleva perheenpää sai kuulla ’This is for women only!’

Vaelluksen lopuksi kokoonnuimme muiden kavtsilaisten kera Kärrin majalle saunomaan ja juhlimaan. Ulla sekä Pauli, Ripsi, Eila; Maija ja Marjatta kukitettiin ja muistoksi he saivat hienot pokaalit. Onnittelut heille! Vatsat laitettiin muikeiksi sekä kuohuvalla juomalla että kakulla ja muulla makealla.

Melontaterveisin: inkkarit Marjatta & Tarja, Ulla & Esa, Eila & Kösä, Luossa Tuulikki & Leena ja yksiköt Anja, Maija, Ripsi, Marita, Hannu ja Pauli

ETELÄN HETELMÄT

METELÖTAVAELLUS

05-11.08
2006

Lauantai 5.8.2006 / Lohjan Aurlahti – Korpudden, melontamatka noin 16 km

Mikä on tämä touhu ja huiske aamutuimaan Lohjan Aurlahdella Melanvääntijien majan tuntumassa? Kavtsin SPP-projektin yhdeksäs ja samalla viimeinen etappi on alkamassa. Rantaan on ilmaantunut kolme inkkaria, yksi kaksikko, Luossa, sekä 5 yksikköä. Kello 10 aikoihin inkkarit ja kajakit lasketaan vesille ja matka alkaa.

Lohjan tukihenkilömme Mikkosen Seppo lähtee toteuttamaan viime hetken asioita, joita ovat mm. lisää kaasua, kerhon kanoottikärryn renkaisiin lisää ilmaa, sekä Tarjan vuokraaman inkkarikärryn renkaan korjaus.

Saamme meloa todella hienossa säässä. On tyyntä ja aurinkoista. Matka taittuu nopeasti Esan määrätietoisessa ohjauksessa. Ensimmäinen pysähdyksemme on Volssaaressa, jossa nautimme lounaan. Jatkamme matkaa Korpuddeniin. Pysähdymme niemen eteläkärkeen Uudenmaan virkistysalueyhdistyksen ylläpitämälle laavupaikalle. Sinnittelemme sandaaleinemme upealle kalliolle ihailemaan Lohjajärven kauniita maisemia. Alastulorinteellä bongaamme vattupensaita ja saamme nauttia makeita marjoja.

Melomme vielä pari kilometriä ja olemme Korpuddenissa Partiolaisten majalla, jossa sijaitsee ensimmäinen yöpymiskohteemme. Telttakylä nousee kokeneesti nopeaan tahtiin ja pian ovat päivällisruoat valmiita hellimään väsyneitä melojia. Ruokailun jälkeen Tarja vetää verryttelyjumpan. Eila säteilee onnellisena ja tarjoaa täytekakkua onnistuneen melontapäivän kunniaksi.

Mikkosen Arja ja Seppo saapuvat leiriimme iltapalan jälkeen. Saamme vesitäydennystä, kaasua sekä kanoottikärryn renkaat. Tarjan inkkarikärryn rengas paikataan ja ennen käyttöä renkaalle pitää vielä suorittaa koeajo, jota ryhtyvät hoitamaan Tarja ja Marjatta.

Noin 21.30 leiri hiljenee ja reippaiksi osoittautuneet melojat vaipuvat unten maille.***Telttakunta Tuulikki ja Leena***

Sunnuntai 6.8.2006 / Korpudden – Karjaa, melontakilometrejä 20 ja maakuljetusta 2 km

Vuorokauden vaihtuessa alkoi hillitön pauke ja räiske, jonka taustamusiikkina soi Vangeliksen ”Paratiisin valloitus”. Aamulla ei kukaan (tosissaan) väittänyt että ei herännyt siihen. Eila sattui olemaan yötä ihailemassa ulkosalla ja näki upean ilotulituksen jossain idän suunnalla.

Aamulla kuuden jälkeen alkoi kuulua varovaista tassuttelua, rapinaa, puhinaa ja supatusta. Puoli seitsemältä oli täysi tohina päällä, kuin muurahaiset kulkivat melojat leirialueen ja Armadan väliä, sanoivat Hannu ja Marita istuen paksun pölkkynsä päällä syömässä kaikessa rauhassa. Suunnaton määrä irtaimistoa tungettiin laivoihin ja eikä aikaakaan niin oltiin vesillä, peilin päällä. Täsmälleen melontakeli.

Melottiin hauskoja sokkelosalmia ja vähän leveämpääkin jokiuomaa Mustioon, jossa oli monellakin laiturilla tuttuja autoja. Aluksista tavaroita autoihin, aluksille pyörät ja pikitietä Mustion linnaan.

Sivistyäksemme kuuntelimme linnan opastuksen. Usein opastukset ovat vähän kuivia, varsinkin sivistävät, mutta tämä ei ollut. Olipa hauska juttu linnan ja Linderin suvun historiasta!

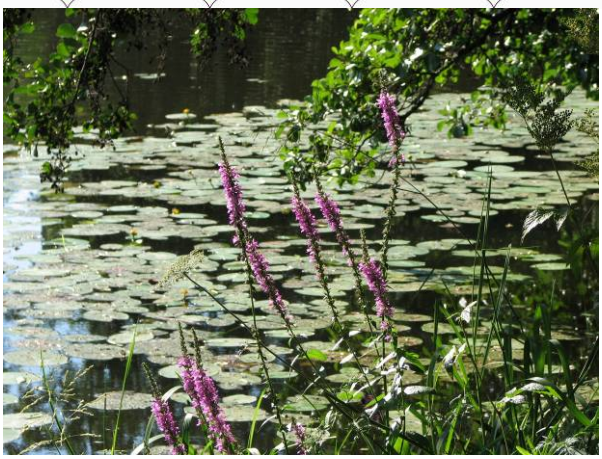

Linnan puistoa tutkimme omin päin. Oli korkkipuu, patsaita ja lummelaiturille aikuiset saivat mennä sellaisenaan. Silti oltiin vähällä joutua lumpeiksi, jotkut keikutti. Lumpeet olivat upeita, punaisia, vaaleanpunaisia, keltaisia …

Pyörälliset kanootit jatkoivat vielä vähän matkaa pikitietä laskupaikalle. Lounas, Armada veteen ja melat pyörimään.

Paahtavassa helteessä melottiin Karjaan Ammattikoulun takapihalle. Valtaosa melojista majoittui sisätiloihin, rantaan majoittui vain muutama kanoottivahti uhrautuvasti. Sauna oli tarpeellinen kaikille.

Melonnan aikana tutkittiin luontoa ja tehtiin muutamia havaintoja. Hirvi havaitsi meidät, jonka jälkeen me havaitsimme sen. Harmaahaikaroita katseltiin useaan otteeseen. Esa vitsaili, että ”kukahan sen haikaran on tilannut?”. Lyhyen analyysin perusteella todettiin, että tilaaja on todennäköisimmin Esa itse …***Telttakunta Ripsi ja Eija (kanoottivahteja)***

Maanantai 7.8.2006 / Karjaa – Pohja, matkaa 11,5 km, josta maataipaleita noin 2,5 km

Herätys aamuseitsemältä tapettiseinien keskeltä. Aurinko ei paistanut lämmittäen teltan seinää vaan pilkisti kukkaverhojen raoista. Käärimme makuupussit rullalle ja otimme tavarat kainaloomme poistuen ammattikoulun tiloista rantaan kajakkien luo aamupalalle. Rantavahdit Kösä, Eila ja Ripsi, kertoivat yööön aikana torjuneen lukuisia vihollishyökkäyksiä. Uskottaisiinko ...

Aamu oli tyyni ja lämmin. Yhdeksän aikaan lähti laivue kohti Billnäsin kylää. Joen rantoja koristivat mm. kauniit vesitatarjat. Lyhyen melontahetken jälkeen jouduimme rantautumaan Pinjaisiin. Hannu piti esitelmän paikasta ja Mustion joen luennosta. Billnäsin rautaruukki perustettiin 1641. Raudan lisäksi alueella on ollut merkittävää puukalustetuotantoa. Monien vaiheiden jälkeen teollisuudesta ei ole mitään jäljellä, vain rakennukset. Voimalaitos on peräisin 1920-luvulta ja entistetty museovoimalaksi 1980-luvun opeilla. Pettymys oli suuri, kun voimalaitos ja sen yhteydessä oleva kirvesmuseo ovatkin auki elokuussa vain viikonloppuisin. Tätähän nettisivu ei kertonut! Mustionjoessa on kolme pientä vanhaa vesivoimalaitosta. Kierrettiin kylää ja ajauduttiin käsityöläiskahvilaan.

Kiersimme tutustumassa ruukin alueeseen ja poikkesimme kylän mielenterveyskuntoutuskeskuksen työtupaan ja kahvilaan. Kahvi oli niin edullista, että sitä saattoi tarjota melontakavereilleen. Kävelykierros osoitti, että alueeseen pitäisi tutustua oikein ajan kanssa. Niinpä Kavtsin pyöräretkeä alettiin heti suunnitella Billnäsiin.

Nyt olemme melontaretkellä, joten taas lähdettiin vesille. Ilkka Vainio nappasi meistä ryhmäkuvan maantiesillalla ja sitten taas meloimme lyhyen matkan Åminneforsin ruukille. Rantauduimme ja alkoi totisempi kanoottien kuljetusmatka padon ohi. Kanootteja jouduttiin siirtämään 1,5 – 2 km, koska kunnan järjestämä kanootinlaskupaikka oli mahdottoman huono (asian totesivat käytännössä Maulan pariskunta, joka eksyi muusta porukasta ja joutui väärälle tielle ja joen väärälle puolelle). Parempi rantautumispaikka oli kunnan venesatama.

Lounas nautittiin ja sitten taas vesille kohti merta. Vähän reippaammaksi noussut itätuuli auttoi mukavasti matkaamme Pohjanlahdelle. Yöleiripaikaksi oli valittu Pohjan huvikeskuksen ranta. Koska selvisi, että paikalla oli illalla palvelukoirien uimaharjoitukset, siirryimme paikallisen lintu- ym. asiantuntijan suosittelemalle paikalle paikkakunnan uimarannan läheisyyteen Klockorsbergetille.

Illalla oli herkullisten lettujen kestit ja lopuksi päädyimme kalliolle ihailemaan tyyntä merta ja kaunista auringonlaskua. Tumma ja vaalea kaulushaikara antoivat odottaa itseään.

Hyttyset ajoivat nukkumaan. ***Telttakunta Marita ja Hannu***

Tiistai 8.8.2006 / Pohja – Tammisaaari, melontamatka 18 km

Ensimmäinen aamu merenrannalla - kaunista. Hyvin nukuttu yö takana. Kova yskä ei häirinnyt. Nähtävästi Kösän letuissa on jotain lääkitsevääkin vaikutusta.

Aivan tyyni merenpinta. Pääsemme melomaan suoraa reittiä, ei tarvitse noudattaa rantaviivan osoittamaa väylää. Tammisaareen meitä saattoi iso hauki. Pikkukalat pitivät tanssinäytöksen veden pinnalla. Taivaalla liitelivät merihanhet.

Lounastauko Tammisaaren uimarannan puistossa. Tutustuimme myös Tammisaaren luontokeskukseen sekä kukin omien intressiensä mukaisesti kaupunkiin. Jatkoimme matkaa yöpymispaikallemme Ormnäsin leirintäalueelle. Meloimme läpi pitkän kaislikon ja jännittävän ”viidakon”.

Iltalenkiksi kahdeksan käveli läpi luonnonsuojelualueen Tuulikin vetämänä. Muut jäivät vahtimaan kamojamme (lue lepäämään). Tulossa vielä sauna. Naiset antoivat kohteliaasti miehille ensimmäisen vuoron.
Telttakunta Maija, Marjatta ja Tarja

Keskiviikko 9.8.2006 / Tammisaari – Lappohja, 14 km + iltalenkki 2 km

Hieman rauhattoman leirintäalueyön jälkeen starttasimme matkaan totuttuun aikaan kyhmyjoutsen perheen saattelemana. Alkumatkan luovimme kiehkuraärviö ”pellossa”, kuin ankeriaat konsanaan Sargassomeressä. Tammisaaren lehtojensuojelualueen kanavan jälkeen pysähdyimme Källvikeniin. Paikallinen lähde jäi näkemättä, mutta kahvi ja keksit maistuivat. Oli ainakin käytetty poroja tokkakaupalla, nimittäin pakki on vielä illallakin sekaisin.

Lempeässä myötätuulessa saavuimme pian Lappohjan koillispuolen venesatamaan, jossa täytimme varastojamme mm. saaristolaisleivällä ja vatsojamme jäätelöllä. Pienoisen ihmettelyn jälkeen löysimme merimieskodin Ruukin sinisen nosturin takaa.

Paikan isäntä kertoi meille hieman paikan historiaa ja lyöttäydyimme leiriksi. Iltaohjelmassa oli rintamamiesmuseo, Lappohjan hiekkarantoja ja saunomista. ***Kirjasi Esa***

Torstai 10.8.2006 / Lappohjan merimieskoti – Hanko, melontamatka 24 km

Eilen meidän lisäksemme Lappohjaan rantautui sinilevä, jota oli paksuna hernesoppana pitkin ihanaa hiekkarantaa. Aamulla sinilevä oli hieman häipynyt. Aamu oli kostea kasteesta, tyyni ja tuntui kolealta verrattuna aikaisempiin aamuihin. Aurinko kuitenkin kuivattaa kasteen. Lahden toisella rannalla Koverharin tehdas savuaa ja sieltä kuuluu jytinää, tehdas on käynnistynyt. Tehdas ei ole mikään kaunis näky. Pian olimmekin Tvärminnessä, jossa tutustuimme Helsingin Yliopiston eläintieteellisen aseman toimintaan. Koko matkan oli sinilevää, joka väheni kohti avomerta. Tvärminnessä nautimme mainion lounaan ravintolassa. Matka jatkui pitkin rantaa länteen, kohti Hankoa leppeän sään vallitessa. Matkalla näimme kauniita kalliosaaria ja hiekkarantoja, mm. Högholmenin luonnonsuojelualue, jossa Kavtsin porukka on käynyt linturetkelläkin. Ennen Hangon satama-aluetta poikkesimme leivoskahville Neljän Tuulen Tuvalla, joka aikoinaan oli Mannerheimin omaisuutta. Terassilla lintubongarin kaukoputkella näimme merikotkan! Sitten oli vain lyhyt pyrähdys Hangon Regatan rantaan. Tuntui mukavalta, kun projekti on nyt saatu päätökseen, vaikka vielä huomenna on tarkoitus jatkaa Hankoniemen ympäri. Ilta tuo tullessaan vielä jatkot Hangon Itäsataman palveluista ...
Kirjasi Pauli

ASIA
ÄRENDE **MAANKÄYTTÖLUPA Regattaranta**

PERUSTELUT
MOTIVERINGAR Tunturikerho / Kavtsi anoo saada luvan yöpyä teltoissa Regattarannan alueella. Yhdistys järjestää melontavaelluksen Lohja - Hanko. Yöpymistarve olisi torstain- perjantain välinen yö 10.–11.8.2006.

PÄÄTÖS
BESLUT Olen tänään päättänyt antaa melontavaelluksen osanottajille (n. 20 henkilöä) luvan yöpyä teltoissa (n. 10 kpl) 10.–11.8.2006 välisen ajan oheiseen karttaan merkityllä alueella.

Alue on pidettävä siistissä kunnossa ja on välittömästi hakijan toimesta palautettava alkuperäiseen kuntoonsa tapahtuman jälkeen.

TÄYTÄNTÖÖNPANO
VERKSTÄLLANDE 26.07.2006

Jukka Lepola
Katupäällikkö

HANGON KAUPUNKI
PL 27/Bulevardi 6/10901 Hanko
HANGÖ STAD
PB 27/Boulevarden 6/10901 Hangö
580/72

Hangon kaupunki Tekninen ja ympäristövirasto
Tekniska och miljöverket Hangö stad

Melontaretkellä havaitut lintulajit / Koonnut Hannu

haarapääsky
harakka
harmaahaikara
harmaalokki
hippiäinen
hömötiainen
isokoskelo
kalalokki
kalatiira
kalliokyyhky (=pulu)
kanadanhanhi
kapustarinta
käpytikka
kaulushaikara
keltasirkku
korppi
kuovi
kurki
kuusitiainen
kyhmyjoutsen
lapintiira
liro
merihanhi
meriharakka
merikotka
merilokki
merimetso
mustarastas
naakka
närhi
naurulokki
nuolihaukka
pähkinähakki
pajulintu
peippo
pikku-/isokäpylintu
pikkusirri
punajalkaviklo
punakylkirastas
punarinta
räkättirastas
rantasipi
räyskä
räystäspääsky
ruokokerttunen
sääksi
selkälokki
sepelkyyhky
silkkiuikku
sinisorsa
sinitiainen
talitiainen
tervapääsky
töyhtöhyyppä
tukkasotka
tylli
valkoposkihanhi
varis
varpunen
varpushaukka
västäräkki
viherpeippo
vihervarpunen

Yhteensä 63 lajia (sis. yksi lajipari)

Perjantai 11.8.2006 / Hangon Regattaranta – Hangonkylä, 13 kilometriä

Retken viimeisenä melontapäivänä leiri oli hereillä jo paljon ennen virallista kukonlaulun aikaa. Osa joukosta oli viettänyt iltaa rantaravintoloissa ruokalistan vaihdellessa pitsasta saaristolaispöytään. "Yhdessä syömään meneminen" ei aivan onnistunut, individualisteja kun olimme. Teltoille kaikki kuitenkin palasivat hyvissä ajoin ennen aamunkoittoa. Leiripaikkaa ympäröivät kalliot muodostivat näköesteen satamaan, mutta lähiravintolasta kaikuvia ääniefektejä ne vain voimistivat. Kovaääniset ohikulkijat antoivat lisäyksensä äänten kakofoniaan. Taajamaleirintä vaatii hyviä unenlahjoja tai ainakin tehokkaita korvatulppia.

Kanoottien raahaaminen rannalta yöpymispaikan viereen lienee ollut hyvä ratkaisu vaikka aamulla sama kuljetus oli tehtävä taas toisinpäin. Perinteisen aamuvoimistelun jälkeen Eila kertoi Gustavsvärnin linnake saaresta, jossa käynti kovan tuulen vuoksi jäisi pois ohjelmastamme. Lähdimme kiertämään Hankoniemeä aaltojen pärskiessä kajakkien yli. Inkkareiden aukkopeitot joutuivat käyttöön eikä Eilakaan ehtinyt pelkäämään, kun työtä oli tehtävä koko ajan kirjaimellisesti olan takaa. Sopivien saarten taakse pysähdyttiin välillä tuulen suojaan ja keräämään joukot kokoon seuraavaa ylitystä varten. Ylitimme useita laivaväyliä mutta onneksi vain yksi laiva liikkui kanssamme samoilla reiteillä. Vapaasataman ranta on kiellettyä aluetta, mutta hätä ei lue lakia, joten pari kyykähdystä sielläkin vartioivista virallisista silmistä huolimatta tehtiin. Tuntui että isoveli valvoi kaikkialla.

Päivän varsinainen käyntikohde oli "Hauensuoli", suojaisa kahden saaren välinen salmi, joka jo vuosisatojen ajan oli ollut merenkävijöiden suojasatamana. Maankohoamisen ja merenpinnan laskemisen vuoksi sinne nyt mahtuivat vain kanootit. Tullisaaren komeille kallioille olivat merenkävijät raapustaneet taidokkaasti nimikirjoituksiaan, alustensa nimiä ja vaakunoita jo 1400-luvulta lähtien. Kaikkiaan niitä on saarella yli 600. Paikkaa kutsutaankin merenkävijöiden vieraskirjaksi, jota nykyään on lupa vain lukea. Luossan nimeä ei siis kallioista löydy. Hauensuolta on suunniteltu Maailmanperintö-kohteeksi. Meistä moni päätti lisätä sen seuraavankin Hangossa-käyntinsä ohjelmaan.

Hankoniemen länsipuolella olimme jo turvassa kovalta tuulelta, karikkoiset vedet sen sijaan vaativat huomiota. Kajakillakin oli pahimmat paikat kierrettävä. Pari kilometriä ennen määränpäätämme rantauduimme vielä kauniille kallioiselle saarelle tutustumaan sen laella oleviin linnoitusrakennelmiin. Itse käytin sen ajan pikaiseen uimiseen, kun huomasin että vedessä ei täällä ollutkaan sinilevää.

Lähestyimme Hangonkylän venesatamaa ja näimme rannalla huiskuttavat vastaanottajat; Meriläisen Pertin, Kaitsun ja Ilkan. Merimatka oli ohitse ja edessä paluukuljetusten järjestely. Esan auto oli Silversandissa, jonne alkujaan aioimme retken päättää. Esa siis Pertin autolla sinne ja minä pääsin kajakkeineni samalla kyydillä Pohjaan, jossa oma autoni odotti. Esa kuljetti puolestaan muut autoilijat Lohjalle menopelejään hakemaan ja ajamaan taas takaisin Hankoon lastausta varten.

Muutaman tunnin jälkeen oli koko joukko kuitenkin koossa Kärrissä, jossa odotti sauna ja Sirpan taiteilemat kakkukahvit. Oli aika juhlia "Suomi päästä päähän"-projektin kunniakasta loppuunsaattamista. Koko matkan, yksitoista viikkoa, olivat hiihtäneet, vaeltaneet, pyöräilleet ja meloneet viisi kavtsilaista: Marjatta Varis, Maija Vainio, Eila Nokelainen, Ripsi Leppälä ja Pauli Aaltonen. Kaikkiaan oli eri osuuksille osallistunut yli 60 kavtsilaista ja muutama ulkopuolinenkin. Ullan idea oli toteutettu kaikista vaikeuksista huolimatta. Juhlapuheita pidettiin (lyhyitä) ja maljoja kilisteltiin (alkoholittomia) ja muutenkin ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua. ***Kirjannut juhlatunnelmassa mukana ollut, vaikkakin pistelistalla vasta sijalla 38 ollut Anja***

Inkkarit:

Esa Tervonen & Ulla Sara

Kyösti Lamminjoki & Eila Nokelainen

Marjata Varis & Tarja Parikka

Kajakkikaksikot:

Leena Orjatsalo & Tuulikki Junttila

Kajakkiyksiköt:

Maija Vainio

Ripsi Leppälä

Hannu Maula

Marita Maula

Anja Pere

Pauli Aaltonen